

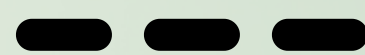

ETHICS AND COMMUNICATION IN EMERGENCY DEPARTMENT

SCENERIO 1

by Group A กอง11/65
นศพ กฤติญา เหมมณี
นศพ ศุภกิตต์ พงษ์ศิริวรรณ
นศพ ศุภิสรา สุวรรณนานนท์

SCENERIO 1

ผู้ป่วยชาย 17 ปี เพื่อนนำส่งยังห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลศูนย์แห่งหนึ่งด้วยอาการชักเกร็งกระตุก ทั้งตัว เพื่อนให้ประวัติว่าผู้ป่วยชักเป็นครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งก่อนประมาณ 1 เดือน เพื่อนๆบอกว่าผู้ป่วยเริ่มใช้สารเสพติดกลุ่มกระท่อมผสมยาแก้ไอได้ 2 เดือน แต่ผู้ปกครองไม่ทราบ ผู้ป่วยมักเล่าปัญหาในครอบครัวให้เพื่อนฟังบ่อยๆว่า ช่วง 3 เดือนมานี้ พ่อกับแม่ทะเลาะกันบ่อยเรื่องนี้สินผู้ป่วยเครียดจึงมักจะมาอยู่กับเพื่อน

ท่านได้รักษาด้วยยา diazepam 10 mg IV เจาะเลือดตรวจ และทำ CT brain พบว่าปกติ หลังจากสังเกตอาการผู้ป่วยตื่นดี ขอร้องท่านไม่ให้บอกผู้ปกครองเรื่อง โดยสัญญากับท่านว่าจะมารักษาตามนัดเอง ต่อมาพ่อและแม่ของผู้ป่วยมาที่ห้องฉุกเฉินต้องการทราบการวินิจฉัยว่าผู้ป่วยเป็นอะไรร้ายแรงหรือไม่

ท่านจะดำเนินการอย่างไร

หลักจริยธรรมวิชาชีพแพทย์

การดูแลรักษาผู้ป่วยของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพในทุกกรณีจะต้องปฏิบัติตามจริยธรรมทางการแพทย์อย่างเคร่งครัด หลักสำคัญของจริยธรรม 6 ประการ มีดังนี้

- 1) หลักประโยชน์สูงสุดของผู้ป่วย (Beneficence)
- 2) หลักไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ป่วย (Non-maleficence)
- 3) หลักเคารพการตัดสินใจของผู้ป่วย (Autonomy)
- 4) หลักความเป็นธรรม (Justice)
- 5) หลักการรักษาความลับของผู้ป่วย (Confidentiality)
- 6) หลักความซื่อสัตย์ (Veracity)

แพทยสภา

สมาคมนักวิชาชีพการแพทย์

สมาคมศัลยกรรม

กระทรวงสาธารณสุข

ทันตแพทยสภา

สมาคมศัลยกรรม

สมาคมศัลยกรรม

คำประกาศสิทธิและข้อพึงปฏิบัติของผู้ป่วย

เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับประโยชน์สูงสุดจากกระบวนการ และตระหนักถึงความสำคัญของการให้ความร่วมมือกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ แพทยสภา สมาคมนักวิชาชีพการแพทย์ ทันตแพทยสภา สมาคมนักวิชาชีพการแพทย์ สมาคมนักวิชาชีพการแพทย์ และคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ จึงได้ร่วมกันออกประกาศรับรองสิทธิและข้อพึงปฏิบัติของผู้ป่วย ไว้ดังต่อไปนี้

• สิทธิของผู้ป่วย •

1. ผู้ป่วยทุกคนมีสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะได้รับการรักษาพยาบาลและการดูแลด้านสุขภาพตามมาตรฐานวิชาชีพจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
2. ผู้ป่วยที่ขอรับการรักษาพยาบาลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลที่เป็นจริงและเพียงพอเกี่ยวกับการเจ็บป่วย การตรวจ การรักษา ผลดีและผลเสียจากการตรวจ การรักษาจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ด้วยภาษาที่ผู้ป่วยสามารถเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถเลือกตัดสินใจในการยินยอมหรือไม่ยินยอมให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพปฏิบัติต่อตน เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉิน อันจำเป็นเร่งด่วนและเป็นอันตรายต่อชีวิต
3. ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายถึงชีวิตมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือรีบด่วนจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพโดยทันทีตามความจำเป็นแก่กรณี โดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้ป่วยจะร้องขอความช่วยเหลือหรือไม่
4. ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับทราบชื่อ สกุล และวิชาชีพของผู้ให้การรักษาพยาบาลแก่ตน
5. ผู้ป่วยมีสิทธิขอความเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพอื่นที่มีได้เป็นผู้ให้การรักษาพยาบาลแก่ตน และมีสิทธิในการขอเปลี่ยนผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพหรือเปลี่ยนสถานพยาบาลได้ ทั้งนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสิทธิการรักษาของผู้ป่วยที่มีอยู่
6. ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการปกปิดข้อมูลของตนเอง เว้นแต่ผู้ป่วยจะให้ความยินยอมหรือเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ เพื่อประโยชน์โดยตรงของผู้ป่วยหรือตามกฎหมาย
7. ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลอย่างครบถ้วนในการตัดสินใจเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการเป็นผู้เข้าร่วมหรือผู้ถูกทดลองในการทำวิจัยของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
8. ผู้ป่วยมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเฉพาะของตนที่ปรากฏในเวชระเบียนเมื่อร้องขอตามขั้นตอนของสถานพยาบาลนั้น ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิหรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น

9. บิดา มารดา หรือผู้แทนโดยชอบธรรม อาจใช้สิทธิแทนผู้ป่วยที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ ผู้บกพร่องทางกายหรือจิต ซึ่งไม่สามารถใช้สิทธิด้วยตนเองได้

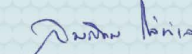
• ข้อพึงปฏิบัติของผู้ป่วย •

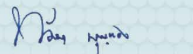
1. สอบถามเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นก่อนลงนามให้ความยินยอม หรือไม่ยินยอมรับการตรวจวินิจฉัยหรือการรักษาพยาบาล
2. ให้ข้อมูลด้านสุขภาพและข้อเท็จจริงต่างๆ ทางกายภาพที่เป็นจริงและครบถ้วนแก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพในกระบวนการรักษาพยาบาล
3. ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ให้แจ้งผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพทราบ
4. ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานพยาบาล

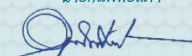
5. ปฏิบัติต่อผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ป่วยรายอื่น รวมทั้งผู้มาเยี่ยมเยียน ด้วยความสุภาพให้เกียรติและไม่กระทำสิ่งที่รบกวนผู้อื่น
6. แจ้งสิทธิการรักษาพยาบาลพร้อมหลักฐานที่ตนมีให้เจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาลที่เกี่ยวข้องทราบ
7. ผู้ป่วยพึงรับทราบข้อเท็จจริงทางการแพทย์ ดังต่อไปนี้
 - 7.1 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานและจริยธรรม ย่อมได้รับความคุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนดและมีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากการถูกกล่าวหาโดยไม่เป็นธรรม
 - 7.2 การแพทย์ในขั้นนี้ หมายถึง การแพทย์แผนปัจจุบันซึ่งได้รับการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ โดยองค์ความรู้ในขณะนั้นว่ามีประโยชน์มากกว่าโทษสำหรับผู้ป่วย
 - 7.3 การแพทย์ไม่สามารถให้การวินิจฉัย ป้องกัน หรือรักษาให้หายได้ทุกโรคหรือทุกสภาวะ
 - 7.4 การรักษาพยาบาลทุกชนิดมีความเสี่ยงที่จะเกิดผลอันไม่พึงประสงค์ได้นอกจากนี้ เหตุสุดิวสัยอาจเกิดขึ้นได้ แม้ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพจะใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอ ตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ในการรักษาพยาบาลนั้นๆ แล้ว
 - 7.5 การตรวจเพื่อการคัดกรอง วินิจฉัย และติดตามการรักษาโรค อาจให้ผลที่คลาดเคลื่อนได้ด้วยข้อจำกัดของเทคโนโลยีที่ใช้ และปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้ตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน
 - 7.6 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพมีสิทธิใช้ดุลพินิจในการเลือกกระบวนการรักษาพยาบาลตามหลักวิชาการทางการแพทย์ ตามความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะวิสัยและพฤติการณ์ที่มีอยู่ รวมทั้งการปรึกษาหารือต่อโดยคำนึงถึงสิทธิและประโยชน์โดยรวมของผู้ป่วย
 - 7.7 เพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้ป่วย ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพอาจให้คำแนะนำหรือส่งต่อผู้ป่วยให้ได้รับการรักษาตามความเหมาะสม ทั้งนี้ผู้ป่วยต้องไม่อยู่ในสภาวะฉุกเฉินอันจำเป็นเร่งด่วนและเป็นอันตรายต่อชีวิต
 - 7.8 การปกปิดข้อมูลด้านสุขภาพ และข้อเท็จจริงต่างๆ ทางกายภาพของผู้ป่วยต่อผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการรักษาพยาบาล
 - 7.9 ห่วงฉุกเฉินของสถานพยาบาล ใช้สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินอันจำเป็นเร่งด่วนและเป็นอันตรายต่อชีวิต

ประกาศ ณ วันที่ 12 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2558

(นพ.ณรงค์ สหเมธาพัฒน์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ประธานคณะกรรมการการประกอบโรคศิลปะ

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.สมศักดิ์ โล่ห์เลขา)
นายกแพทยสภา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ บุญทอง)
นายกสมาคมนักวิชาชีพการแพทย์

(รองศาสตราจารย์พิเศษ ภก.กิตติ พิทักษ์นิตินันท์)
นายกสมาคมศัลยกรรม

(ทันตแพทย์ ธรณินทร์ จรัสจรัสเกียรติ)
นายกทันตแพทยสภา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานดา ชัยบุญโญ)
นายกสมาคมกายภาพบำบัด

(รองศาสตราจารย์ ทนพ.สมชาย วิริยะยุทธกร)
นายกสมาคมศัลยกรรม

9. บิดา มารดา หรือผู้แทนโดยชอบธรรม อาจใช้สิทธิแทนผู้ป่วยที่เป็นเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์ ผู้บกพร่องทางกายหรือจิต ซึ่งไม่สามารถใช้สิทธิด้วยตนเองได้

CONFIDENTIALITY

การรักษาความลับ

ความสำคัญของหลักความลับของผู้ป่วยอยู่ที่การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างแพทย์และผู้ป่วย (doctor-patient relationship) การรักษาพยาบาลหรือการให้บริการสาธารณสุขจะเป็นไปอย่างราบรื่นเมื่อแพทย์และผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และผู้ป่วยมีความไว้วางใจ เชื่อใจแพทย์ว่าแพทย์จะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เพื่อประโยชน์ ในการรักษาพยาบาลเท่านั้น ผู้ป่วยจึงจะให้ความร่วมมือ ในการรักษาพยาบาลและเคารพในความเป็นผู้มีวิชาชีพ ของแพทย์

"A physician shall respect a patient's right to confidentiality. It is ethical to disclose confidential information when the patient consents to it or when there is a real and imminent threat of harm to the patient or to others and this threat can be only removed by a breach of confidentiality."

- International Code of Medical Ethics, 2006

ข้อยกเว้น

Reportable conditions : พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 มาตรา 10 ซึ่งมีเนื้อหาคือข้อมูลจากการเฝ้าระวังการสอบสวนโรค หรือการแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัติ ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้หรือไม่สามารถระบุตัวได้จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อบุคคล ยกเว้นเป็นกรณีเพื่อประโยชน์ในการรักษาการป้องกันการควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาด ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผยข้อมูลบางส่วนได้

Minors and incompetent patient – ในการดูแลรักษาบุคคลที่ขาดความสามารถในการตัดสินใจเช่นเด็ก หรือ ผู้ป่วยจิตเวช แพทย์อาจต้องแจ้งข้อมูลด้านสุขภาพให้ กับผู้ปกครองหรือผู้ดูแลผู้ป่วยร่วมตัดสินใจในการรักษา พยาบาล หรือให้ความยินยอมแทนผู้ป่วย ด้วยเหตุนี้ แพทย์จึงสามารถเปิดเผยข้อมูลผู้ป่วยให้กับบุคคลอื่นที่ ร่วมดูแลผู้ป่วยได้

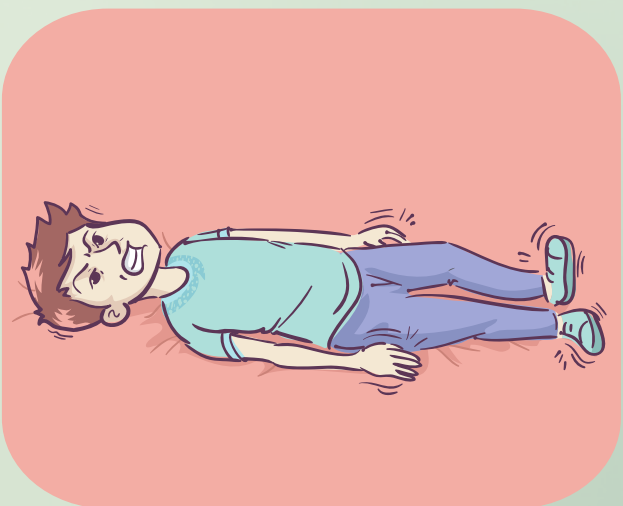
Duty to warn : การป้องกันบุคคลที่สามเป็นการอนุญาตให้แพทย์ที่ล่วงรู้ข้อมูลที่สำคัญบางอย่างสามารถเปิดเผยความลับของผู้ป่วยเพื่อเป็นเตือนบุคคลที่สาม (third party) ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลนั้น

Break confidentiality !!!

จำเป็นต้องบอกผู้ปกครอง

- ผู้ป่วยอายุ 17 ปี ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย (minors and incompetent patients)

- มีอาการชักที่อาจเกิดขึ้นซ้ำได้

- ควรร่วมกันแก้ปัญหา ทั้งผู้ป่วย ผู้ปกครอง และนักสังคมสงเคราะห์ (duty to warn)

THANK YOU
